

Мошнѣ горко на него паднало, Защо веке не ѣ живо брате. *М. 159.*—
лошо (= станѣ ми лошо, слошило ми са е), я захворалъ: Менѣ е лошо
 падналу: Лоши ма глава зболѣва. *Ч. 324.*— **съ существ. грѣхъ** (= дог-
 рѣшава ма), я скажился, умилиостивился: Господъ пакъ му е грѣхъ пад-
 нало, Пакъ вода имъ даде. *М. 31.*— **жаль**, япожалѣлъ: Го отъкрилъ да
 го видить, зашто му паднало жаль, како за чедо, та да го видить уще
 едножъ. *III. III. 21—22.*— **страхъ**, мною овладѣлъ страхъ: Но му
 паднало страхъ да не го каже то'а другото дете, на царутъ. *III. III.*
128. **Паднѣ са Пáдамъ са 1)** достанусь кому нибудь, достаясь
 кому нибудь: коя-то мома не аресва ергентъ, тя на старецъ ся пада.
Ч. 178. Аркадію ся паднали въсточны-тъ провинціи. *Ј. 143.* Тя баяше
 и вѣхуваше, кой ще и' ся падне на честь-тъ—Она ворожила и гадала
 ей, кто достанетъ ей на долю (*о суженомъ*). *Р. 15.* На сѣки единъ чо-
 вѣкъ са пада само по едно малко парченце земл. *З. 282.* **Паднѣ са**
дѣлъ, достанусь въ удѣлъ: Полна турила око на русскы-ты земи, отъ
 кои-то едни ѱ ся и придружихъ направо, а повече-то ѱ ся паднѣхъ
 дѣлъ за едно съ Литванскѣ-тъ дрѣжавѣ. *Л. Д. 1872 р. 217.* **2) съ дат.**
пад. слѣдую, достанусь кому нибудь по праву: Класавъ мажъ и жена
 класавѣ му ся пада. *Ч. 169.* Что-то смѣ си спечилили, то ся пада намъ.
Л. Д. 1873 р. 186. Отъ спестены-ты пары всякому бы ся паднѣло 720
 гр. *ib. р. 228.* Чѣй-то е кытка-та, ней ся пада това щастіе. *Ч. 30.*—
 на нѣкого: За това и на всякого ся пада честь и почетъ наспротивъ
 труда му. *Л. Д. 1873 р. 188.* **3) прихожусь** (*о времени, мѣстѣ*) бываю
 (*о случаетъ*): Въ Септемврій ся пада гроздоберъ. *Л. Д. 1870 р. 186**).
 Прѣглядай кога ще ся падне коя да е отъ чѣтыре-тѣхъ мѣны на мѣ-
 сеца. *Л. Д. 1869 р. 39.* Робенсынъ извърна ся и погледна къмто оная
 страна на свѣта, дѣто ся падаше обычливата му бащинія. *Р. А. 48.*
 Тоѣ случаяй ако и да ся пада по-нарѣдко (т. е. честитаяваніе), нъ въ
 него малко пѣніе ся не пѣе. *Л. Д. 1869 р. 123.* **Падне ми са Пáда**
ми са м. безл. 1) мнѣ придется, приходится, выпадетъ (выпадаетъ)
 случай (= падна ми случай, прилѣгна ми): Такъвъ голтакъ, ако му
 прилѣгнаше и му ся паднѣше, присвоилъ бы нѣчто отъ пары-ты или
 отъ дрѣхы-ты на оная момъкъ. *Л. Д. 1873 р. 182.* **2)** мнѣ слѣдуетъ,
 надлежитъ, я долженъ: „Тебѣ ся пада да опредѣлишь и мене и него
 споредъ като обычашъ“. *ib. 198.* Ній направихме сичко кое-то ни ся
 падаше за да упазимъ европейскія миръ. *Л. Д. 1871 р. 210.* Както ти
 уби сына ми, тѣй ся пада да убия и азъ тебе. *Х. I, 36.* Нъ, като вѣ-
 ренъ мюсулманинъ, той испърво ся кланилъ и молилъ Бога да му по-
 могне, както ся пада да прави сѣки чѣловѣкъ на каква-то и да е вѣра.